

Među braniteljima kaptola isticali su se kanonik i generalni vikar Aleksandar Antun Tommaseo, doktor obaju prava, i Nikola Didoš, kanonik bogoslov i profesor bogoslovlja u nadbiskupskom sjemeništu.²¹ Tommaseo je pitao za mišljenje nadbiskupova bogoslova O. Fidelisa iz Zadra, Kapucina. Kad mu je ovaj izjavio, da on kaznu interdikta smatra sasvim nepravednom i potpuno nevaljanom, pozvao ga je, neka to pismeno dokaže. Ovaj je to učinio.²² Radi toga su se na nj oborili i Tommaseo i Didoš; ali on je snažnim dokazima u više učenih rasprava pobio njihove tvrdnje kao i klevete pisca knjižice »Catechismo Spalatense«, ističući, da se interdikt nikako nije smio baciti na crkvu, jer redovnici nijesu učinili nikakva zla djela, nijesu povrijedili ničije pravo, a najmanje splitskoga kaptola; da je kazna interdikta nevaljana, jer su Franjevci izuzeti od biskupske vlasti, a sve kad bi mu i bili podložni, da na njih ne bi mogao u ovom slučaju baciti crkvenu cenzuru, jer je to pridržano

²¹ U isto vrijeme tiskao je u Trevisu u Italiji neki H... B... J. U. D. djelce »De poena canonica ob inobedientiam inflictia Fratribus Minoribus de Observantia suburbii spatensis vulgo Pozzobon. Epistola juridico-critica. — Tarvisii apud Antonium Paluella, p. 14, in 8«. V. **Valentinelli G.**, Bibliografia della Dalmazia e del Montenegro. Zagabria 1855, s. 147, br. 918. V. također **Zlatović**, Monografije, 402 sl.

²² Glavna njegova rasprava, koju je objelodanio u ovom sukobu, glasi: »In Apologeticos Conatus Reverendissimi Canonici Theologalis Theologi Archiepiscopalis Censoriae Responsiones excerptae ab ipsomet ex prolixiore suo MS«. U rukopisu se nalaze tri rasprave: 2 upućene kanoniku Tommaseo, a 1 kanoniku Didošu. Sve 3 se nalaze u »In Causa Nullitatis Interdicti«, str. 263—315. Vjerojatno od njega potječe rasprava protiv »Catechismo Spalatense«, kojoj je naslov: »Censure al così intitolato Catechismo Spalatense fattevi dall' Autore N. N. per riparo ai mali effetti della sua erroneità presso l'ignaro volgo«, a nalazi se na istom mjestu, str. 215—259. O. Fidelis bio je vrlo učen čovjek. Objelodanio je više stvari, osobito gledom na kugu, koja je harala u Splitu god. 1784. Tako na pr. Epistola conscripta Spalati tempore pestis urbem depopulantis anno 1784; Produzioni ascetiche ed ascetizie, concernenti la peste di Spalato 1784, del trovantevisi in mezzo e superstite Religioso Cappucino Padre Fedele da Zara, Venezia 1790, p. LXXII, in 8. V. **Valentinelli**, Bibliografia, 152 sl. V. također njegove sastavke o agrarnim pitanjima u Dalmaciji, **Valentinelli**, n. mj. 63 sl. God. 1797 objelodanio je u Mlecima zbirku latinskih pjesama »Hymnodia seu hymnorum quorundam collectio.« Tu je zbirku sastavio g. 1792 i posvetio makarskom generalnom provikaru, kanoniku Ivanu Josipu Pavloviću Lučiću. U njoj je 4. pjesma posvećena nekoj Gospinoj crkvi, koja je ne-